Saul

Saul

Sub aspect cronologic, ar fi trebuit să vorbim despre Saul şi despre fiul său Ionatan înainte de a ne ocupa de David, însă am preferat să le rezervăm locul acesta pentru a vorbi, după ei, despre Mefiboşet.

Familia regelui Saul este aşa de lamentabilă încât m-aş fi bucurat s-o pot lăsa deoparte. El însuşi a fost un om fără credinţă, şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi lui Dumnezeu. Nu vom reface toată istoria acestui rege care a avut vin început atât de glorios şi un sfârşit atât de tragic.

Cuvântul lui Dumnezeu nu abundă în informaţii despre familia lui Saul. Cunoaştem pe fiul Ionatan şi pe fiica Mical care s-a căsătorit cu David. Ionatan a fost ucis împreună cu tatăl său şi cu doi fraţi ai săi, Abinadab şi Malchi-Şua, în bătălia de pe muntele Ghilboa. Un alt fiu, Isboşet, s-a suit pe tronul tatălui său şi a domnit vreo 7 ani, şapte ani de război civil contra lui David, regele ales de Dum-nezeu. A murit ucis de doi dintre slujitorii săi pe când se afla în pat. David 1-a calificat drept un „om drept." Alţi doi fii ai lui Saul au fost spânzuraţi din cauza răutăţii tatălui lor care a rupt legământul pe care îl încheiase cu Gabaoniţii. Când David era încă respins, Mical devine soţia lui Adriel din Mehola, căruia îi naşte cinci fii, aceştia având aceeaşi soartă.

Mical s-a întors la David, însă dispreţuindu-l pe soţul ei pe când se aducea la Ierusalim chivotul Domnului, „nu a avut copii până în ziua morţii sale" (2 Samuel 6.23.) Unde am putea găsi un sfârşit mai mizerabil ca acela al acestei familii? Lui Saul îi revenea toată răspunderea pentru o asemenea stare de lucruri: el a început prin a respinge cuvântul Domnului, şi Domnul l-a lepădat (1 Samuel 15.26). Să nu uităm niciodată lucrul acesta: Cuvântul Dom-nului trebuie să-şi păstreze totdeauna deplină autoritate asupra noastră; nu-l putem nesocoti fără a suporta consecinţele. Din gelozie, Saul s-a întors contra lui David, alesul lui Dumnezeu, urându-l de moarte. In noaptea premergătoare morţii sale, el a mărturisit: „Dumnezeu S-a depărtat de la mine" (1 Samuel 28.15); Saul a căutat ajutor la o femeie care chema morţii, deci la Diavolul însuşi.